

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 79.763 van 2 april 1999

A. 68.235/VIII-518
(voorheen VI-13.078)

In zake : **PESSEMIER** Marc,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Olivier RONSE, advocaat,
Zeven Bunderslaan 130
1190 Brussel,

tegen :

**het Gewestelijk Agentschap voor
Netheid "Net Brussel",**
de Broquevillelaan 12
1150 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 25 maart 1996 ingediende
verzoekschrift, waarbij Marc PESSEMIER de
nietigverklaring vordert van de door Michel JURISSE,
directeur-generaal van het Gewestelijk Agentschap voor
Netheid "Net Brussel" genomen beslissing om hem bij
wijze van tuchtmaatregel terug te zetten in graad;

Gelet op arrest nr. 60.364 van 21 juni 1996
waarbij de vordering tot schorsing van die beslissing
wordt afgewezen;

Gelet op arrest nr. 72.025 van 24 februari
1998 waarbij de debatten worden heropend en het door de

auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat ermee belast wordt het onderzoek voort te zetten;

Gelet op het aanvullende verslag van mevr. DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 14 oktober 1998 waarbij de neerlegging van het dossier en het aanvullend verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 17 februari 1999 waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 19 maart 1999;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. RONSE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. LEVERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, bestuurder van een zwaar voertuig bij het Gewestelijk Agentschap voor Netheid, in dienst is getreden op 1 december 1977; dat de directeur-generaal van het Agentschap op 6 oktober

1995 de bewering van het Vrij Syndicaat voor het Openbaar Ambt heeft tegengesproken luidens welke de bestuurders van voertuigen persoonlijk de geldboetes zouden moeten betalen die ze gekregen hebben wegens het ontbreken van een eurovignet in de vrachtwagens; dat diezelfde vakbond op 12 oktober 1995 een vlugschrift heeft verspreid met als parool te "weigeren te rijden met een voertuig waarvan de autopapieren niet in orde zijn"; dat verzoeker op 13 oktober 1995 geweigerd heeft met zijn voertuig uit te rijden en de lijst van de werkweigeraars te tekenen en ingenieur DE BAETS zou bedreigd hebben; dat zich op 13 oktober 1995 opnieuw incidenten hebben voorgedaan, waarbij verzoeker geweigerd heeft met zijn vrachtwagen uit te rijden, de lijst van de werkweigeraars te tekenen, te prikken en de plaats te verlaten; dat ingenieur DE BAETS diezelfde dag twee verslagen heeft opgemaakt waarin hij die gebeurtenissen heeft beschreven ter attentie van Jean-Claude MAUS, ingenieur die de leiding van de operaties heeft; dat laatstgenoemde verzoeker heeft meegedeeld dat hij 's anderendaags zou worden gehoord om vast te stellen of een maatregel van preventieve schorsing moest worden genomen en dat hem het volgende werd verweten :

- " - herhaalde weigering om een bevel op te volgen op 13 en 16 oktober 1995,
- zonder daartoe instructies te hebben gekregen aan de haal zijn gegaan met een voertuig voor zogenaamd administratief nazicht,
- een uitdagend gedrag en provocerende woorden te hebben geuit,
- poging tot intimidatie van een operationele verantwoordelijke, hiërarchische meerdere";

dat Jean-Claude MAUS, als gevolg van verzoekers verhoor, besloten heeft ten aanzien van hem een tuchtstraf voor te stellen en hem te schorsen in het belang van de dienst; dat de preventieve schorsing bevestigd is door de directeur-generaal van het Gewestelijk Agentschap voor Netheid op 19 oktober 1995; dat Jean-Claude MAUS op

13 december 1995 de afzetting heeft voorgesteld van verzoeker, die beroep heeft ingesteld bij de raad van beroep; dat deze raad verzoeker, bijgestaan door zijn verdediger, op 25 januari 1996 heeft gehoord en de volgende beslissing heeft genomen :

" Een aantal leden is van mening dat het voorstel van tuchtstraf hem te laat ter kennis is gebracht (meer dan 60 dagen nadat de eerste feiten bekend waren).

Als deze procedurefout niet bewezen wordt, is de raad van beroep, wat de feiten zelf betreft, van mening dat de voorgestelde afzetting als straf, gerechtvaardigd is";

dat de directeur-generaal van het Agentschap verzoeker bij de bestreden handeling teruggezet heeft in de graad van arbeider van de openbare netheid;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan de schending van artikel 8, § 1, van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 23 maart 1995 tot vaststelling van de tuchtregeling en tot regeling van de schorsing in het belang van de dienst van de personeelsleden van het gewestelijk Agentschap voor Netheid "Net Brussel"; dat hij betoogt dat het voorstel van tuchtstraf uitgaat van een onbevoegde overheidspersoon, met name Jean-Claude MAUS, de ingenieur die de leiding heeft over alle sectoren samen, terwijl het had moeten uitgaan van A. DE BAETS, "de ingenieur van openbare reiniging die verantwoordelijk is voor de activiteiten waarin het ten laste gelegde feit is gebeurd";

Overwegende dat luidens artikel 8, § 1, eerste lid, van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 23 maart 1995 tot vaststelling van de tuchtregeling en tot regeling van de schorsing in het belang van de dienst van de personeelsleden van het gewestelijk Agentschap voor Netheid 'Net Brussel' "voor het meester- en

werkliedenpersoneel ... de straf (wordt) voorgesteld door de ingenieur van openbare reiniging die verantwoordelijk is voor de activiteiten waarin het ten laste gelegd feit is gebeurd"; dat vaststaat dat A. DE BAETS en J.-C. MAUS ingenieurs van openbare reiniging zijn; dat de eerstgenoemde aan het hoofd van een sector staat en de laatstgenoemde aan het hoofd van alle sectoren samen staat; dat daaruit volgt dat beiden bevoegd waren om het bekritiseerde voorstel te doen; dat de bevoegdheid van J.-C. MAUS des te gerechtvaardigder is daar A. DE BAETS in casu rechtstreeks betrokken was bij de klacht van poging tot intimidatie van een persoon die de leiding had van de operaties; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan de schending van artikel 11, § 3, van het voormelde besluit van 23 maart 1995, doordat het voorstel van tuchtstraf niet binnen door deze bepaling gestelde termijn van zestig dagen is gedaan; dat hij in hoofdzaak betoogt dat Jean-Claude MAUS van de feiten van 12 oktober kennelijk reeds de dag zelf kennis had, dat het tuchtonderzoek dan ook geacht wordt te zijn begonnen op 12 of, op zijn minst op 13 oktober 1995, en dat de kennisgeving van het voorstel van tuchtstraf, die gedaan is bij een brief van 13 december , die op zijn vroegst de 14e is ontvangen, te laat is geschied;

Overwegende dat artikel 11, §§ 1 en 3, van het voormelde besluit van 23 maart 1995 het volgende bepaalt :

" (...)

§ 1. Het onderzoek wordt geacht te zijn aangevat zodra de overheid die de straf voorstelt, van de feiten die het personeelslid ten laste worden gelegd kennis neemt.

Worden het personeelslid meerdere feiten ten laste gelegd, dan wordt er echter slechts één

enkele procedure aangevat die tot de uitspraak van slechts één enige tuchtstraf aanleiding kan geven.

(...)

§ 3. Het onderzoek eindigt met de kennisgeving van het voorstel aan het personeelslid per aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs.

Indien deze kennisgeving niet gebeurt binnen zestig dagen na het begin van het onderzoek, wordt de overheid geacht van vervolgingen af te zien";

Overwegende dat de ten laste van verzoeker gelegde feiten inzonderheid bestaan in "herhaalde weigering om een bevel op te volgen" op 13 en 16 oktober 1995; dat deze feiten samen het bestraft gedrag vormen; dat daaruit volgt dat het onderzoek naar dit geheel van feiten eerst op 16 oktober 1995 is kunnen beginnen; dat het voorstel van tuchtstraf bij ter post aangetekende brief ter kennis van verzoeker is gebracht op 13 december 1995, dit is binnen de termijn van zestig dagen gesteld in de bepaling waarnaar het middel verwijst; dat dit middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan de schending van de artikelen 19 en 22 van het voormelde besluit van 23 maart 1995, doordat de bestreden handeling verwijst naar het advies van de raad van beroep, terwijl "men niet kan beweren dat dat advies bij meerderheid van stemmen is uitgebracht", dat "verzoeker zelfs niet weet of er al dan niet een meerderheid was" en dat "men dan ook zelfs niet kan weten of de beslissing al dan niet met het advies overeenstemt, waardoor artikel 22 onmogelijk kan worden toegepast";

Overwegende dat de artikelen 19 en 22 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 23 maart 1995 het volgende bepalen :

" Artikel 19. Het advies (van de raad van beroep) wordt met meerderheid van stemmen uitgebracht. Bij staking van stemmen, is de stem van de voorzitter doorslaggevend; De stemming is geheim.

Artikel 22. De overheid die de straf uitspreekt, geeft de raad er kennis van wanneer deze beslissing niet overeenstemt met haar advies;"

Overwegende dat in de beslissing van de raad van beroep te lezen staat dat hij "van mening is dat de voorgestelde afzetting als straf, gerechtvaardigd is; dat dat advies alleen bij meerderheid van stemmen uitgebracht is kunnen worden; dat de in het middel aangevoerde bepalingen niet vereisen dat in de beslissing wordt vermeld met welke meerderheid ze is genomen; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een vierde middel ontleent aan machtsoverschrijding , doordat "de motieven van de beslissing om een tuchtstraf op te leggen niet vaststaan"; dat hij "betwist dat hij zijn werk niet heeft gedaan" op 12 oktober 1995, dat hij "betwist dat hij zich tegen de directie agressief heeft gedragen" op 13 en 16 oktober 1995 en dat "men hem niet kan verwijten dat hij geweigerd heeft een bevel op te volgen dat hem verplichtte de wet te schenden" en dat "de tuchtstraf niet in verhouding staat tot de ten laste gelegde feiten";

Overwegende dat het administratief dossier, en inzonderheid het verslag van ingenieur DE BAETS, het verhoor van verzoeker zelf en de verklaringen van de getuigen aantonen dat de tuchtoverheid heeft kunnen oordelen dat de aan verzoeker ten laste gelegde feiten bewezen zijn; dat verzoeker niet bewijst dat de verwerende partij hem een onwettig bevel zou hebben gegeven door hem te bevelen zijn werk als bestuurder van een zwaar voertuig te doen; dat het middel niet gegrond is;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare terechtzitting van twee april 1900 negenennegentig door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.